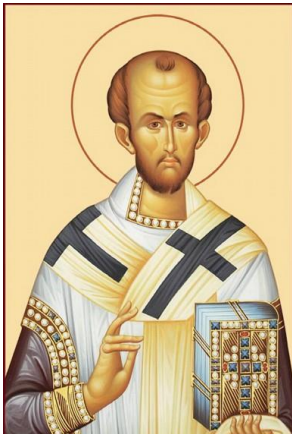

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

FERICIREA RAIULUI

Sf. Ioan de Aur,
icoană

Dacă ai fi chemat să te faci împărat și, pentru a ajunge în orașul în care s-ar săvârși încoronarea ta, ai fi nevoit să-ți petreci o noapte într-un han mizerabil, plin de fum, murdărie, gălăgie, zgomote, o mie și una de greutate și deranjuri, n-ai face asta cu bunăvoință, având în minte tronul împărătesc? Este drept, așadar, ca cel sortit a deveni împărat să rabde fără murmur toate greutățile, luând putere din așteptarea nădăduitoare a stemei împărătești, iar cel ce urmează să intre în împărăția cerească și veșnică să se teamă și să se tulbure din pricina necazurilor care îl cuprind aici, în adăpostul nostru trecător? Da, adăpost trecător și casă de oaspeți și han este viața noastră pământească. Sfinții lui Dumnezeu, ca să arate acest adevăr, spuneau că sunt străini și trecători pe pământ. Voiau în felul acesta să ne învețe că trebuie să nesocotim, și chiar să batjocorim atât bucuriile cât și necazurile vieții acesteia, că trebuie să urcăm mai sus de pământ și să ne agățăm sufletul de cer.

„Voi v-ați apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului-Celui-Viu”, scrie Apostolul Pavel, „de Ierusalimul ceresc și de zeci de mii de îngeri în sărbătorească adunare, și de adunarea întâi-născuților care sunt scriși în ceruri, și de Dumnezeu Judecător al tuturor, și de duhurile dreptilor celor ajunși la desăvârșire, și de Iisus, Mijlocitorul unui nou testament, și de un sânge de stropire care grăiește mai bine decât acela al lui Abel” (Evrei 12, 22-24)

Priviți prin câte elemente se arată superior Noul Testament față de cel Vechi. În locul Ierusalimului pământesc a pus: „cetatea Dumnezeului-Celui-Viu, Ierusalimul ceresc”. În locul lui Moise l-a pus pe Iisus: „V-ați apropiat... de Iisus, Mijlocitorul unui nou testament”. În locul poporului i-a pus pe îngeri: „V-ați apropiat... de zeci de mii de îngeri”. Aici, oricum, trebuie să fim gata de război și treji, pentru a-i învinge pe vrăjmași. Și măcar de i-am învinge! Astfel, când Dumnezeu va împărți cununile biruinței, ne vom învrednici să dobândim cetatea cerească, unde lumina nu este stinsă niciodată de întuneric, unde ziua nu este sugrumată nicicând de noapte, unde lumina izvorăște pentru totdeauna și ziua împărățește pururea.

(Sf. Ioan Gură de Aur, Problemele vieții)